

...ne szidalmaztassék senki az religióért senkitől.

Szeretet

2018

MÁRCIUS

3. szám

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA – ÚJ SOROZAT: XXIX. ÉVF. – ALAPÍTÁSI ÉV: 1921

HOGYAN LÉGY „JOBBAN” ELFOGLALT? (Mt 6:33)

TARTALOM

- Keressétek először...
- Bibliaolimpia és más hírek
- Bemerítés, lelkipásztor-avatás
- „A hit Isten ajándéka”
- Lelkipásztorok nyugdíjban
- Missziós nap volt Vásárhelyen
- Mit tanít a Biblia? (12.)

„Nagyon jók a nagy ébredések, Isten azonban ezen időszakok között is dolgozik. Sőt, ha a statisztikát nézzük, sokkal többen térnek meg az ébredések közötti időszakokban, mint ezek alatt. És nem az evangelizációs kampányok azok, amelyek az elsődleges bibliai alapelveket képezik, hanem a személyes evangelizálás. A személyes evangelizáció az, amikor tudatosan időt töltök valakivel, abból a célból, hogy hit ébredjen benne és megtérjen.”

Ha megkérdeznénk felnőtteket, fiatalokat, diákokat, hogy ki az, aki úgy tudja magáról, hogy elfoglalt, mindannyian kezét emelnék. De hogy lehetnénk *jobban* elfoglaltak? Nem sokkal elfoglaltabbak, hanem *jobban* elfoglaltak. Ugyanis lehetünk jól, és rosszul is elfoglaltak. Az élet tevékenységek tömkelege, és ez bizonyos mértékig rendben van így. A Biblia tudniillik sehol sem értékeli a lustaságot, nézzük például a Péld 21:25-öt. Jézus is rendkívül elfoglalt volt. Sokszor korán kezdte a napot. Olvassuk, hogy sokszor még alig virradt, ő már imádkozott. Tehát nem lebzselésre születtünk a Földre. Mi is elfoglaljuk tehát magunkat, de a hívő ember *más dolgokkal* és *más motivációból* elfoglalt. Két lépést említenék, amelyek segítenek, hogy „jobban” elfoglaltak legyünk. Az első, hogy

(1) vizsgáljuk meg elfoglaltságunk motivációit.

Talán kellemetlen feladat indítékaink mögé nézni, mert az derülhet ki, hogy nem jók a motivációink. De még mindig jobb most szembesülni ezzel, mint később, miután leéltünk egy életet úgy, hogy helytelenek voltak a motivációink, bár az iram irdatlan volt. Nézzünk meg *két helytelen motivációt*. Biztosan láttunk bizonyos feladatokat ellátó, kitűzős embereket: „rendező”, „karbantartó”, „ajtónálló” stb. Előfordul, hogy a „kitűzőnk” a saját fontosságunk jelzője. Azért tesszük ki, hogy lássák az emberek, hogy fontosak vagyunk. Elmondhatjuk tehát, hogy ez a *bűnös kevélység, gőg* helytelen motiváció. Hajlamosak vagyunk, hogy az elfoglalt embereket fontosnak is tartsuk. S ezt a tükörbe nézve, magunkról is elégedetten állapítjuk meg

(folytatás a 3. oldalon)

:: HAVI KÖZ ::

■ Az **Erdélyi Baptista VISz** idén **harmadik** alkalommal hirdeti meg a **Bibliai Olimpiát**. Három korcsoportban zajlik a megmérettetés: II-IV., V-VI., valamint VII-VIII. osztályos tanulók mérhetik össze tudásukat bibliaismeretből, igeversék memorizálásából. A Bibliai Olimpia három fordulóból áll. A gyülekezeti szakaszt a helyi gyülekezet vasárnapi iskolájában rendezik március 18-án, a missziókerületi szakaszt a missziókerület szervező gyülekezetében április 21-én, az országos szakaszt pedig egy később, előre meghatározott helyszínen május 19-én. A döntőbe az első három helyezett jut tovább minden korcsoportból, missziókerületenként. A versenyen első körben az 1Móz 1-25 és Jak 1-2 részeket, majd a missziókerületi szakaszon az 1Mózes 1-36, és a Jakab levele 1-3 részeket fogjuk visszakérdezni. Az országos szakaszon Mózes első könyvét és Jakab levelét kérjük számon, teljes egészében. A versennyel kapcsolatos minden részlet a VISZ Facebook-oldalán található. **[VISZ]**

■ **2018. március 24-én**, délelőtt 10 órakor, Nagybányán tartja **munkakongresszusát a Szövetség**. Szererettel várjuk a testvéreket!

FELHÍVÁS CÉLGYŰJTÉSRE

A **húsvéti célgyűjtésből** befolyó összeg idén a **biharszentjánosi gyülekezet imaházépítési projektjének** támogatását segíti. „Több éve már, hogy a gyülekezet imádkozik egy új imaház építéséért. Megértettük, hogy ennek a munkának a kivitelezése ránk vár. Két okból is fontos egy új imaház: (1.) Közel száz éves épületről van szó, vályogból építették annak idején és nagyon sokszor volt javítva, vassal megerősítve, mégis repedeznek a falai. A gyülekezet mindig nagy hangsúlyt fektetett az épület karbantartására, éppen ezért bírta az épület mind ez idáig. (2.) Hála az Úrnak, a taglétszámhoz viszonyítva sok gyermek van, így a hely és a levegő miatt is szükséges egy nagyobb imaház építése.

Szeretnénk megköszönni előre is mindazoknak, akiket az Úr úgy indít, hogy a húsvéti célgyűjtés alkalmával szeretnék ezt a nemes célt támogatni. Áldott húsvéti ünnepet kíván a Gyülekezet, a feltámadott Úr Jézus Krisztussal!

Papp Dezső lelkipásztor

■ **NŐI CSENDESNAPOK** LESZNEK a **Hargita Keresztén Táborban 2018. május 4-6 között. Jelentkezni az enoszovetseg@gmail.com, vagy a 0735 500 168-as** mobilszámon lehet, Kelemen Andreánál április 20-ig. A jelentkezés a **résztvételi díj** befizetésével válik érvényessé, mely **90 Ron** és a Nőszövetség bankszámlájára utalható „Női Csendes Napok” megjegyzéssel: RO76OTPV380000744582RO02 (Conventia Bisericii Crestine Baptiste Maghiare din Romania, Asociatia de Femei). Szeretettel várunk!

GONDOLATOK A BAPTISTA SAJTÓ NAPJÁRA...

A sajtóban együtt munkálkodók

„Feri bácsi, mikor hozza a következő Szeretetet? Várjuk!” – egy nyomdász kollegája kérdezte ilyenképpen Antal Ferencet, a lap akkori szerkesztőségi titkárát, az indulást követő első hónapokban – körülbelül épp ilyenájt, 28 évvel ezelőtt. Ólombetűkkel, úgynevezett magasnyomó gépen készült akkor az újságunk. A nevezett kollega, a szövegszedő, egy speciális írógépen vitte ólomba a betűket, és ilyenképpen az újság minden szavát elolvasta. Elgondolom, micsoda borzalom lehetett számára a diktatúra hazug szövegeit újsággá gépelni. És milyen óriási éhségről árulkodott a kérése, a tiszta, igaz szó iránti vágyról, a frissen nyert szabadságban. Akárhányszor, ha eszembe jut a *Szeretet* újraindulása, olyan hosszú szünet – talán 50 év! – után, mindig elcsodálkozom, milyen hamar együttmunkálkodóvá lett író, szerkesztő-grafikus és nyomdász.

Mesterien használta a nyomtatott sajtót

Most, márciusban ötszáz éve, hogy Luther Márton elmondta első védekező prédikációját (merthogy élete vesztélyben forgott), ami aztán áprilisban nyomtatásban is megjelent, „*Beszéd a búcsúról és a kegyelemről*” („Ein Sermon von Ablass und Gnade”) címmel. Húsz pontban, 1500 szóban (ez körülbelül két Szeretet-oldal), németül foglalta össze, miért támadja a búcsúcédulák árusítását, és tesz bizonyosságot az isteni kegyelemből fakadó hit egyedüli üdvözítő erejéről. Az akkori vitairatok roppant hosszúak voltak, és a szerző nem akarta, hogy akár a terjedelem, akár a lap ára elriassza olvasóit. A művet több helyen is utánnyomták. Ezzel és hamarosan kiadott további műveivel, egy éven belül, az akkori német nyelvterület legnagyobb példányszámú szerzője lett. A következő négy évben több mint 160 írása jelent meg. A nyomdák száma is megszorozódott Wittenbergben, az addigi egy helyett hamarosan hat kezdett el működni. Egy festő-grafikus is besegített a rölapok színvonalasabbá tételében, egy jóbarát, az idősebb Lucas Charnach. A kalózkidások miatt Luther saját védjegyet is bevezetett: a rózsát, közepén szívvel és kereszttel. Szóval mesterien használta kora médiáját. A különös folyamatot egy skót történész, Andrew Pettegree kezdte el kutatni, és a tavalyi emlékévre ki is adta könyvét, „*Luther, a márka*” („Brand Luther”) címmel, amelyben a világ első médiastratégájának tartja a neves reformátort. (*Bedő Ivánnak, a HVG újságírójának egy tavaly januári írása nyomán.*)

(folytatás a 15. oldalon)

(folytatás az első oldalról)
olykor. Már gyermekkortól elfoglalja magát az ember, mindenféle tevékenységben részt vesz, hogy kialakítsa saját helyét a világban, és itt a hangsúly a „saját”-ra esik. Egy második rossz motivációja az elfoglaltságnak, az *önző élvezetek*. Ezek is kimerítő tempót diktálhatnak. Vizsgáljuk meg, mekkora az a része a napi elfoglaltságunknak, ami *saját magunkkal való foglalkozás*. Persze Isten szemében fontosak vagyunk, a fejlődésünk is fontos, de nem a legfőbb célja ennek az életnek a kényelmünk. Mi a legkiemelkedőbb eszköze az XXI. században az önző élvezeteknek? A technológia. A nagy képernyő, a kicsi képernyő, a tenyérben elférő képernyő együtt összeesküdött arra nézve, hogy elpocsékolja az időnket és megtöltse gondolatvilágunkat szeméttel vagy semmiségekkel. Ez nem azt jelenti, hogy nem lehet hasznos, ha megválogatjuk, mire használjuk, viszont az előbbi kijelentés ennek ellenére igaz. S eközben lemaradnak a fontos dolgok, sose érjük utol magunkat, mert ezekre nem jut elég idő. Fontos tehát, hogy elfoglaltságunk motivációja ne legyen sem az, hogy gőgösek vagyunk, sem az, hogy önző élvezeteinket tápláljuk. Jézus nem egy lezser életre hívott, hanem, hogy egy „jobban” elfoglalt életet éljünk.

Egy másik lépés, ami segíthet ebben, ha

(2) feltesszük a megfelelő szűrőt.

Mindenféle szűrők léteznek: vízszűrők, levegőszűrők, lencseszűrők, vírusszűrők a számítógéphez. Nem kellene lennie egy olyan szűrőnek, amely a tevékenységeinket kiválogatja? Nos, van egy igevers, amely nagyon jó szűrő, és ez éppen az alapigénk, a Mt 6:33, „Keressétek először Isten országát, és annak igazságát, és a többiek (ráadásul) mind megadatnak nektek.” Jézus egy kereső életre hív, és ebből elsőre az az érzésünk, hogy még elfoglaltabbak leszünk. Ezt sugallja az eredeti görög szöveg is. De mit szűr ez a szűrő? Tegyük fel három kérdést,

hogy meglássuk, hogyan lehetünk „jobban” elfoglalva.

(a) Isten igazságával vagyok-e elfoglalva?

Azt keresem-e, ami helyes? Ha ezt teszem, mindjárt kiszűrődnek a felesleges dolgok, amivel a szabadidőmet agyonütöm, és felszabadul az időm Isten országának a keresésére. A Hegyibeszéd kontextusában, ahol ez az ige elhangzik, az Isten országának keresése kapcsolatos a felebarát és az Isten szeretetével. Egyszerű, nem?! Szeretjük felebarátunkat. Mikor? Csak akkor, ha megérdemli? Nem. Nem így mondja, hanem akkor is, ha megérdemli, és akkor is, ha nem. Miért? Mi mennyire érdemeltük meg, hogy Jézus szeressen? Semennyire. Nézd meg tehát a napodat, tele van-e a felebarát és az Isten iránti odaszánással? Szolgálás-e feléjük? Ez a szűrő első rétege. Isten országa igazságának – melyet keresnünk kell – része még a megigazulás, megtérés által, hitből és kegyelemből, Jézus Krisztus befogadása által. Nem beszélhetünk szűrőkről, ha baj van a látásunkkal, és a szemünket nem látásra használjuk. Egy denevérnek hiába teszünk fel egy jobb szemüveget. Hiába mondod annak, aki a megigazulást nem élte át a keresztnél, hogy itt vannak a szűrők, elsőként Isten országának igazsága. Neki ez kínai, mert a látásával van baj. Új életre van először szüksége. Nem teheted tehát fel ezeket a szűrőket egy régi életre. A második szűrő-kérdés, hogy

(b) életemet vezeti-e a Jó Isten országának a keresése?

Ugyanis nem lehet könnyedén venni Isten országának az igazságát. A királyomtól jön a felszólítás, aki az egész életemet kell, hogy vezesse. És ez nagyon sokat segít. Ugyanis százféle hangot hallok, amely ilyeneket mond: „Tedd meg ezt!” „Menj el oda!” „Vásárolj meg azt!” És ilyenkor az a kérdés, hogy ki vezeti az életemet? Ezek a hangok és ötletek? Vagy pedig a királyom, aki azt mondja, hogy keressem először az Ő országát és annak

igazságát?! Amikor feltesszük ezt a kérdést, hogy mit akar a király, ez felszabadít és nagyon egészséges. Hallgathatunk arra, aki a legjobban ismer és szeret bennünket, és jobban tud vezetni minket, mint bárki és bármi. Sokan készek vagyunk elfogadni az Úr királyságát alkalmanként. Jézus azonban azt mondja, hogy „először”. A tanítványnak nincs több prioritása, amelyek közt az egyik Isten és az ő országa. Ez az egyetlen ambíciónk. Az „először” még tesz valamit: ellenőrzi a motivációinkat. Arra készíttet, hogy először megkérdezd: miért vásárlom meg azt a dolgot, miért jelentkezem erre vagy arra a tevékenységre, miért megyek el arra a helyre, miért vonzodom ahhoz a személyhez? Először... Ez a dolog tükrözi, hogy Isten uralja az életemet? És ezután jön a harmadik szűrő, mégpedig, hogy

(c) szenvedélyesen keresem-e?

Kerestünk már valamit, de úgy nagyon? Úgy hogy az összes fiókot kihúztuk, az összes szekrénybe belenézünk, sőt még mögé és alá is? És nem tudtál semmi másra gondolni, csak arra, hogy hol lehet az, amit keresel. Nem tudtál más tevékenységbe fogni, nem mondtad, hogy most pihensz egy kicsit, vagy olvasol egy könyvet, aztán majd meglesz. Nem. Semmi másra nem tudtál gondolni, csak arra, hogy „hol van”! Az ebben az igében előforduló „keresés” nem olyan, hogy ha útközben meglátjuk, jó, ha nem, úgy is jó. Itt szenvedélyes keresésről beszél, amely azt mondja, én nem nyugszom, amíg nincs meg, amit keresek. Erre a fajta keresésre hív minket az Úr. Érdemes a szenvedélyes keresés szűrőjét feltenni. És feltenni a kérdést, hogy amikor ennek a szenvedélyes Istenország-keresésnek a szűrőjét átengeded az elfoglaltságaidat, mi marad meg? Marad-e valami?

Giorgio Adrián
Nagyvárad

Az első bemerítés az új mezőtelki imaházban.

2018. január 25-én Mezőtelkiben újra ünnepre gyűlt össze a népes testvériség: az új bemerítő medencében első alkalommal tartottunk bemerítést. Varga Zoltánért a felesége 20 évig imádkozott, hogy megtérjen. Amikor az imaházban még folytak a felújítási munká-

latok, nézte a medencét és azt mondta, hogy ebben a medencében ő lesz az első bemerítő. Így is történt. Súlyos betegsége ellenére, vagy épp ennek következtében ragaszkodott hozzá, hogy megvallhassa a népes gyülekezet előtt hitét és döntését az Úr Jézus mellett. Az Igét a tamásdai roma gyülekezet pásztora, Gyuri pásztor hirdette, a bemerítést Bányai János, helyi lelkipásztor végezte. Mindenért az Úré legyen a dicsőség! Adjon az Úr még sok megtérő lelket! **[B. E.]**

Bemerítések a marosvásárhelyi körzetben. A kibédi körzettel közös bemerítési ünnepélye volt a marosvásárhelyi körzetnek 2017. május 28-án. Vendégünk volt Ferenczi Lajos székelykeresztúri lelkipásztor, aki az Úr Jézus bemerítéséről prédikált a Mt 3:13-17 alap-

ján. Nagy Melinda a marosvásárhelyi, Vass László a hédérfajai gyülekezetekhez csatlakozott. Borbély Ágica, Jónás Margit, Kiss András és Király Levente a kibédi körzet gyülekezeteinek tagjaivá váltak. Az ünnepélyt az tette még különlegessé, hogy a majdnem 200 jelenlévőből legtöbben a közös ebédre is ottmaradtak. Délután 3 órától folytattuk ünnepszünköt. Az Úr áldása legyen a fehér ruhásokon, Ő tartsa meg őket mindvégig! A képen balról jobbra: Ferenczi Lajos, Kelemen J. Sándor,

Nagy Melinda, Vass László, Borbély Ágica, Jónás Margit, Kiss András, Király Levente, Dóczi György. **[Kelemen S. Sándor]**

... és még egyszer ugyanott. A marosvásárhelyi gyülekezet ismét bemerítési ünnepet tartott 2017. július 23-án. Demeter Albert és Demeter Júlia, akik már jó ideje rendszeresen jártak a gyülekezetünkbe, elérkezettnek látták az időt, hogy a bemerítésben is engedelmeskedjenek az Úr Jézus Krisztusnak. Budai Lajos nagyváradi lelkipásztor testvér szolgált igével a Róm 6:1-4 alapján. A gyülekezet újra közös ebédrel ápolta a testvéri kapcsolatokat. Áldja meg az Úr a Demeter házaspárt 3 kisgyermekükkel együtt, és adja, hogy még sokan mások is megtérhessenek általuk! A képen balról jobbra: Kelemen J. Sándor, Demeter Albert, Demeter Júlia, Budai Lajos. **[K. S. S.]**

Imaházfelújítás Mezőtelkiben

2017. november 26-án nagy eseményre került sor Mezőtelkiben. Három hónapi megfeszített munka után megnyithattuk a kívül-belül felújított roma imaházat. A felújítás mindent érintett: bemerítő medence építése, központi fűtés beszerelése, padló csempézés, ajtók-ablakok thermopanra cserélése, korszerű illemhely (folytatás az 10. oldalon)

„Áldott, aki az Úr nevében jön!”
(Zsolt 118:26)

Hálával és örömmel a szívünkben igyekeztünk **2018. január 24-én a Székelykeresztúr** és környékének kiemelkedő ünnepére: az Úr kegyelméből **Ferenczi Lajos testvért lelkipásztorrá avatták**, és kirendelték a szolgálatra.

A nyitott ajtó és az igazság beszédének helyes hasogatása mint visszatérő kép és életelv szötte át a lelkipásztoravatói örömnünnepet, majd – ahogy a bizonyágtételből megtudtuk – magának a körzet lelkipásztorának az életútját is.

Az imaáhitaton id. Erdő Endre, gyülekezeti vén az Ef 4:11-16 alapján, Vékás Zsolt, diakónus a Jer 29:11-13 igerész ígéreteinek fényében buzdítottak imára. A hála szavai hangzottak fel az imádkozó testvérek ajkán, azért, hogy pásztort rendelt, ugyanakkor imába öntöttek azt, hogy készek imában is támogatni őt szolgálatában.

Id. Máté Zoltán, a Székelyföldi Missziókerület elnöke nyitó beszédében a Zsolt 118:20-27 üzenetével hangolta a szívünket, és arra biztatott, hogy a szeretet köteleivel kötözzük az új lelkipásztort az oltárhoz mint Istennek szentelt ünnepi áldozatot.

Az ünnepi istentiszteleti ígét Dr. Kis-Juhász Vilmos, a RMBGySz oktatási alelnöke hirdette a gyülekezetnek. A 2Tim 2:15 és a Zsid 13:12-17 alapján azt fejtette ki, hogy mit jelent továbbvinni az örömhírt és Isten beszédét: mit jelent ez a lelkipásztor részéről, és mi kíváncsít a

gyülekezet részéről. Kiemelte: munkásokat vár Isten, akik készek hordozni Krisztust, alázatosan vinni Isten beszédét, és helyesen hasogatni azt.

A beiktatási mozzanatot Budai Lajos, a RMBGySz missziói alelnöke vezette, aki az 1Tim 3:1-4 és az 1Tessz 5:12-13 vonatkozásában hangsúlyozta: Istentől származik a rend a gyülekezet vezetésére, és az, hogy legyenek pásztorok, akik továbbadják az ígét, hogy a gyülekezet fejlődjön. Majd a misszió létjogosultságáról beszélt. Felelevenítette a gyülekezet múltját is, a kezdeteket.

Ferenczi Lajos személyes bizonyágtételében életútját osztotta meg: hogyan találta meg őt Isten, és kapta az elhívást a lelkipásztori szolgálatra. Mérföldkövek voltak a hit életútján a gyermeki meggyőződés Isten létezéséről, majd a teológiai évek, tapasztalatok, amelyek személyes meggyőződéshez vezették az ember igazi mivoltáról, és Jézus Krisztus váltságáldozatának elfogadása, továbbá a bemerítkezés szükségszerűségéről való meggyőződés. A lelkipásztor arról is beszámolt, hogyan valósult meg és bontakozott ki az Úr terve az életében.

Ezt követően az avatóbizottság által feltett, a hitelvi kérdésekre adott válaszokat hallgattuk meg, majd Budai Lajos-Dániel, id. Máté Zoltán, Mezei Ödön, Dr. Kis-Juhász Vilmos, Kelemen Sándor és Veress Ernő testvérek kézzel imádkoztak a felavatandó lelkipásztorért.

A köszöntések sorában Vékás Zsolt, majd a helyi református és unitárius egyházi vezetők, a város polgármestere, az udvarhelyi gyülekezet lelkipásztora, Mezei Ödön köszöntötték a beiktatott lelkipásztort. Záróként Veress Ernő, a gyülekezet egykori lelkipásztora köszöntőjében az építésről szólt: felelevenítette a gyülekezeti történelmi mérföldköveit, és lelki téren azt a felhívást intézte a gyülekezetnek, hogy legyen fény és világító várossá.

Az ünnepen az udvarhelyi gyülekezet énekkara és dicsőítő csapata emelte énekeivel szívünket az Úr trónjához, és az udvarhelyi és keresztúri körzetek összevont fúvós zenekara is vezetett az Isten dicséretében.

A közös ebéd után folytatódott az ünneplés: a beiktatott új lelkipásztor az 1Kor 12:1-7 alapján hirdette az ígét, majd további köszöntések hangzottak el.

Isten ígéjével betelve, háláteljesen emlékezünk e napra Székelykeresztúr és körzete lelki életében.

Máté Imola

BAPTISTA TÖRTÉNELMI ÉVFORDULÓK 2018-BAN (II.)

120 éve (1898):

- gyülekezet alakult: Érmihályfalva, Mezőtelki, Magyarvalkó, Kalotaszentkirály, Magyarhermány, Kiskalota, Nagykalota, Csucs, Agyagfalva, Sepsibükszád, Székelyderzs, Szárazajta, Városfalva, Jánosfalva, Kisszebes (Poieni), Magyarketesd
- született a magyar baptista zenei élet kimagasló egyénisége, Héthalmi Páth Károly (máj. 11., Nagyvárad, mh. 1995)
- Mákófalván bemerítkezett Papp Miklós, a Kalotaszeg egyik legjelentősebb prédikátora (a románok között is szolgált)
- énekkar alakult Érszöllősen Kovács József vezetésével
- ifjúsági egyesület alakult Margittán
- augusztus 7-én megnyitották a második imatermet Nagyváradon, a Kertész utca 5. szám alatt
- Kozma Imrét vénné avatták Biharpüspökiben
- a bihari Kiss Imre ugartörést kezd a Berettyó-mentén

125 éve (1893):

- máj. 3-4-én a Nagyszalontán megtartott országos konferencián felosztották Kornya Mihály kiterjedt körzetét (12 év alatt kb. 150 gyülekezet és misszióállomás jött létre – ebből kb. 110 Erdélyben – 3000 fölötti taglétszámmal)
- Lajos János Körösbökenybe költözött
- Tóth Mihály aktív körzeti prédikátorként állt szolgálatba Nagyszalontán. Kornya Mihály a nagyvárad és a bihardiószege körzetre kezdett összpontosítani
- Kornya Mihály megtartotta az első szabadtéri bemerítést Érszöllősen
- bemerítkeztek a margittai gyülekezet alapító tagjai
- hazaérkezett a hamburgi Szemináriumról Csopják Attila és Balogh Lajos; nemsokára elkezdődtek a baptista felekezet állami elismertetése érdekében zajló harcok, amik belső viszályokhoz is vezettek a közösségben
- megjelent a Kis Zsoltár 200 énekkel, Lisztes Mihály fordításaival
- Orosz István énekkart alapított Kolozsváron
- Széll Mihály (sz. 1863. nov. 27., Sítér) megtérése

130 éve (1888):

- merítkezett alá a Tatter Vilmos bibliaárus által megtért székelyderzsi Fancsali György, későbbi missziómunkás. A bemerítést Kornya Mihály végezte Nagyszalontán, május 13-án

140 éve (1878):

- merítkezett alá Domján Imre, a későbbi nagyszalontai missziómunkás Meyer Henrik által, május 18-án

175 éve (1843):

- született Kozma Imre, Kalotaszeg és Székelyföld első, hivatásos körzeti prédikátora

200 éve (1818):

- született Rottmayer János (Budapest, dec. 27.)

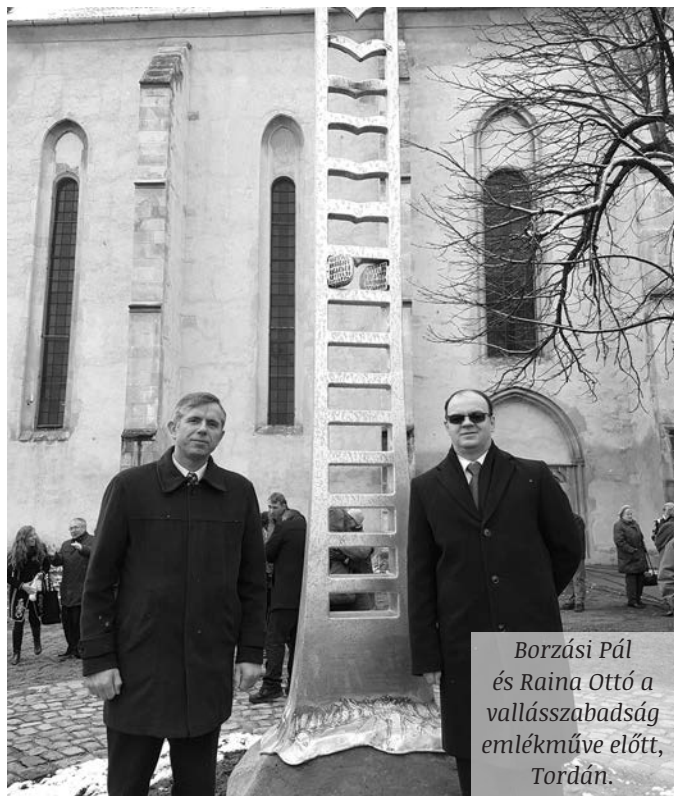
490 éve (1528):

- Bécsben máglyahalált halt Hubmayer Baltazár (sz. 1480), anabaptista vezető, teológus

Szeretettel kérjük a kedves Testvéreket, hogy ha pontatlanságot észlelnek az évfordulók listájában, vagy ha vannak javaslataik a kiegészítésére nézve, jelezzék a Történelmi Bizottság felé!

Kiss Lehel

1568, „A hit Isten ajándéka” – 450 évvel ezelőtt hirdették ki Tordán „a lelkiismereti és vallásszabadsághoz való jogot”

„Ne szidalmaztassék senki az religióért senkitől, mert a hit Istennek ajándéka.” 2018. január 13-án különleges hálaadóünnepre gyűltünk össze Tordán, jeles vendégek, önkormányzati és egyházi képviselők, politikusok, az anyaországból Kövér László, az Országgyűlés elnöke, Balogh Zoltán, az emberi erőforrások minisztere, Németh Zsolt, az Országgyűlés külügyi bizottságának elnöke, Kelemen Hunor, az RMDSZ elnöke, a bukaresti kormányi képviseletében Victor Opaschi, vallásügyi államtitkár, a történelmi egyházak püspökei és még sokan mások.

Hálát adni gyűltünk össze, hogy 450 évvel ezelőtt – 1568. január 6-13 közötti ülésén – az Erdélyi Országgyűlés, a világon elsőként foglalta törvénybe „a lelkiismereti és vallásszabadsághoz való jogot”. E törvény biztosította az ismert felekezetek békés együttélését, ugyanakkor Erdélyt a vallásszabadság és a felekezeti türelem földjévé tette, menedéket nyújtva a más országokból elűldözötteknek is.

Nekünk, baptistáknak is különös jelentőséggel bír ez a döntés, mivel ez a törvény biztosított lehetőséget arra, hogy elődeink és szellemi rokonaink, az anabaptisták Erdélybe meneküljenek az üldözések elől és itt telepedjenek le.

Már 1552-ben a radnai bányászok között említene a források újrakeresztelőket, akik valószínűleg Morvaországból kerültek ide. Az anabaptizmus egyes tanításai még ennél is korábban megjelenhettek Erdélyben, erre utal az a tény, hogy

Heltai Gáspár 1533-ban, majd 1570-ben megjelent könyvében meglehetősen nagy teret szentel a tanok cáfolatának. (Az alvinci anabaptista közösség, Rencsényi Áron, Budapest, 2005, Károli Gáspár Református Egyetem, Bölcsészettudományi kar, 53. old.)

Erdélyben Bethlen Gábor fejedelem telepítette le 1621-ben az anabaptistákat, akiket habánoknak vagy hutteritáknak is neveztek. Európa számos országából kiváló építészeket, művészeket, mesterembereket hívott, kiváltságokkal látta el őket, közéjük tartoztak az Alvincen letelepített anabaptista kézművesek is. A behozataluk beváltotta a hozzá fűzött reményeket, erre mutat rá Szalárdi János történetírói munkájában, amikor arról ír, hogy „mind telepedésektől fogva minémű nagy alkalmatosságára, hasznára voltak mind fejedelmeknek, s mind az országnak, az mindennapi próba mutatja.” (Rencsényi Áron)

A katolikus templomban elhangzott beszédek után a templomkertben a vallásszabadság emlékművének a felavatására került sor, amelyet az 1Móz 28: 12 versében található Jákób álma inspirált: „És álmot látott: Egy létra volt a földre állítva, amelynek teteje az égig ért, és Isten angyalai jártak azon fel és le”.

A Magyar Unitárius Egyház kezdeményezésére a történelmi egyházak püspökei azzal a kéréssel fordultak a magyar Országgyűléshez, Románia parlamentjéhez és az Európai Parlamenthez, hogy nyilvánítsák január 13-át a vallásszabadság napjává. „Az Úr pedig a Lélek, és ahol az Úr Lelke, ott a szabadság” (2Kor 3:17)!

Raina Ottó

Pontosítás

Folyóiratunk előző számában egy angolból fordított értékes cikket közöltünk „**Bibliai írástudatlanság...**” címmel. Mi az írást az Evangéliumi Hirnök-ből vetük át. Utóbb értesültünk a cikk fordítójától, hogy ez a cikk alaposan át lett lektorálva, és sokkal jobb és szebb magyar szöveggel megtalálható itt: http://krisztusbanmaradni-korralhaladni.blog.hu/2017/02/16/botranyos_irastudatlansag. Ezúton is megköszönjük Nikodém Noémi magyarországi testvérnőnek az Orosházi Baptista Gyülekezetből szíves segítségét, a fordítás kitűnő lektorálását.

Borzási Sándor és a Szerkesztőség

„Isten a nagy ébredések között is dolgozik...”

ARomániai Magyar Baptista Szövetség 2018-as misszióra motiváló konferenciájára Marosvásárhelyen került sor, így, a kisebb távolság miatt többségben voltak a Székelyföldről, illetve a kolozsvári-besztercei térségből érkező résztvevők. A székelyeket mindig „kemény talajként” emlegették a baptista ugartörők, evangelizátorok. Köszönhető volt ez talán mély katolicizmusuknak, de az élet más területein is megnyilvánuló hűségüknek, alaposságuknak. Ismerte ezt a jelenséget, és többször beszélt róla megboldogult id. Veress Ernő is, számos székelyföldi misszióállomás és gyülekezet megalapítója. Az ő életpéldájának, s az ennek nyomán útnak induló mai misszionáriusoknak is köszönhető, hogy ma a Székelyföld több vidékén is élénk a baptista misszió.

Az imádkozás előtt Kelemen Sándor házigazda lelkipásztor a 139. Zsoltár alapján szólított fel önvizsgálatra, elsősorban a misszió szempontjából. „Készek vagyunk-e tanulni egymástól, a szeretet motivál-e bennünket a misszióban, és módszerekben bízunk-e, vagy az Úr kegyelmében, erejében és áldásában?” Raina Ottó az Ézs 57:15 alapján biztatott, hogy lássuk Istent és magunkat is olyannak, amilyen ő valójában, mert bár Ő magasságban és szentségben lakik, de az alázatos szívűvel is.

A imaáhitat után Pardi Félix szövetségi elnök köszöntötte röviden a hallgatókat a Zsolt 9:11-12 alapján. „Égető szükségünk van, testvérek, arra, hogy keressük az Urat. Ebben az Igében ígéret van, hogy «nem hagyod el, Uram, akik keresnek téged...». Eddig sem hagyott el, de hogy tovább velünk maradjon, szükséges, hogy keressük Őt.” Ezután Budai Lajos Dániel, a Szövetség missziói alelnöke, a konferencia főszervezője üdvözölte az egybe seregletteket, és ismertette a programot.

Novák Zsolt gyergyószentmiklósi misszionárius-lelkipásztor, a nap főelőadója vezette be előadását. „Nagyon sok a kereső ember körülöttünk, és azért sem mindegy, hogy

hogy megy a misszió, mert a Biblia egyetlen dologra mondja, hogy a mennyben ünnepelnek miatta, és ez a bűnös ember megtérése.” Ezután az előadó rá is tért a nap fő témájára, a személyes evangelizáció fontosságára. „Elődeink keresztyén életvitelében sokkal jobban benne volt a személyes evangelizálás. Persze, ma már más kapcsolatok uralkodnak a társadalomban, de akkor sem nyugodhatunk bele ennek a hiányába. Az Isten országának központi témája a bűnösök megmentése, a misszió. S ahol megjelent az Isten országa, ott ez nem lehet marginális téma.” „Volt egy idő székelyföldi szolgálatom elején, amikor szinte haragudtam, hogy milyen keményfejúek ezek a székelyek, mert nem hajlandóak megtérni. Egészen addig tartott ez, amíg el nem indultam keresni őket. És egyre több helyről értettem meg, hogy ők is keresik Istent. A fiatalok is. Hasonlít ez a filippi esethez.” „De miért kell fontos legyen a személyes evangelizáció a mindenkori hívőknek? Először is azért, mert az Isten is nagyon fontosnak tartja. Nagyon jók a nagy ébredések, de ezekre sokszor csak sok évtized után kerül sor. Isten azonban ezen időszakok között is dolgozik. Sőt, ha a statisztikát nézzük, sokkal többen térnek meg az ébredések közötti időszakokban, mint ezek alatt. És nem az evangelizációs kampányok azok, amelyek az elsődleges bibliai alapelveket képezik, hanem a személyes evangelizálás. Az én megfogalmazásomban a személyes evangelizáció az, amikor tudatosan időt töltök valakivel, abból a célból, hogy hit ébredjen benne és megtérjen. Jézus szolgálatában többször hozott olyan döntést, hogy a tömeg helyett az egy emberrel foglalkozott, például Zákeus esetében. Arra a keresésre, ami Zákeusban volt, Jézus egy személyes, élő választ adott.” „Másodszor, a személyes evangelizáció fontos, mert mai napig ez által jutnak hitre a legtöbben. Egy felmérés azt mutatta, hogy a megkérdezettek 76%-a barátok és rokonok által tért meg.” „Harmadszor, mivel a személyes evangelizáció fontos Istennek, és mivel mind a mai napig ez a leghatékonyabb evangelizálási módszer, időt kell rá szánni. Aki időt szán az életéből a személyes evangelizációra, életet ment meg. Az irgalmas szamaritánus egy napot szánt erre az életéből. Mi odaszánunk legalább ennyit?”

Novák Zsolt előadása után Szabó László várad-rogériuszi lelkipásztor vezetett fórumbeszélgetést a személyes evangelizációval kapcsolatosan Tóth Attila (Szászrégen), Rádi Gyula (Szilágybagos), Kelemen Sándor (Beszterce), Bálint Dávid (Kolozsvár) és Novák Zsolt (Gyergyószentmiklós) részvételével. Olyan kérdésekre keresték együtt a választ a beszélgetők, mint: „Mit jelent számotokra a személyes evangelizáció?”, „Milyennek kell lennie annak, aki személyes evangelizációt végez?”

(folytatás a 11. oldalon)

„Úgy cselekedett, ahogyan az Úr angyala parancsolta neki.” Dóczi György nyugdíjba vonult.

Miközben Dóczi György testvérrel és feleségével, Emma testvérnővel kibédi lakásukban beszélgetünk, a „Jákób fia József, annak a Máriának a férje, akitől Jézus született” jutott eszembe, akiről nem tudunk sokkal többet, mint, hogy „igaz ember volt és úgy cselekedett, ahogyan az Úr angyala parancsolta neki.”

Korábban 1990-ben gyergyószentmiklósi lakásukban találkoztunk említett testvéreinkkel. Akkor még, mint az Urat komolyan kereső fiatal házaspár voltak. Az Úr akaratára a marosvásárhelyi gyülekezetbe vezette őket, ahol átadták életüket az Úr Jézusnak. Gyuri testvér, miután elvégezte a bibliaiskolát, az akkori lelkipásztora, Borzási István testvér mellett missziómunkát vállalt, majd Kibédre költöztek. Itt volt egy leromlott imaház, amelyet a misszió központjává tettek. Kemény fizikai munka várt rájuk felújítani az épületet, és ugyanakkor a család lakását is megalkotni. A lelki harcokról is van, mit beszéljenek. Úgy lettek tekintve a helyi lelkész által, mint

Dóczi György és felesége

ellenségek, akik megtámadták a falut. Magukra hagyatottság, nélkülözés jellemezte mindennapjaikat, de most, amikor már a nyugdíjba vonuló lelkipásztor beszél, a múlt keserűségei is édesen hangzanak. Hiszen az Úr az Ő nagy kegyelme által megőrizte őket és megáldotta munkájukat. Lett takaros portájuk. Felnevelték gyermekeiket. Unokáknak örvendhetnek. A romos imaházat rendbe tehették, és ezen közben az Úr gyarapította az üdvözülendők számát. Ketten érkeztek Kibédre, és most Kibéd, Makkfalva, Székelyvaja és a havadi testvérek lelkes közösségének 46 gyülekezeti tagja köszönthette karácsonykor a leköszönő lelkipásztorukat. Nehezen válik el a szovátai imaközösségektől is. Nem kevésbé a marosvásárhelyi és szamosújvári börtönökben a Jóisten Igéjét szomjazó fegyencektől. Megígérte, hogy nem siet elköltözni Kibédre, de szíve vágya, hogy a Jó Atya rendeljen minél hamarabb új lelkipásztort a kicsiny nyájnak.

Máté Zoltán

Március: a tiszta szívből jövő éneklés ideje!

„Mert ímé a tél elmúlt, az eső elmúlt, elment. Virágok láttatnak a földön, az éneklésnek ideje eljött és a gerlicének szava hallatszik a mi földünkön.” (ÉnÉn 2:11-12)

„... Történt pedig egy vasárnap,
Hogy a fentírt fülemile
Ép' a közös galyra üle,
Azt szemelvén ki oltárnak,
Honnán Istent jókor reggel
Magasztalja szép énekkel:
Megköszönve a napot,
Melyre, im, felvirradott.
A sugárt és harmatot,
A szellőt és illatot;
A fát, melynek lombja zöld,
A fészket, hol párja költ,
Az örömet, mely teli
Szivecskáját elteli;
Szóval, ami benne él
S mit körében lát, szemlél,
Azt a pompát, fényt és színt,
Mely dicsőség
- Semmi kétség -
Ő érte
Jött létre
Csupán ő érette, mind!
Elannyira, hogy Pál gazda,
Ki gyönyörrel ott hallgatta,
Így kiáltott örömben:
„Istenem uram,
Beh szépen
Fütyöl ez az én madaram!”

„Kendé bizony az árnyéka!
Mert olyat mondok, hogy még a...”
Hangzik átal a sövényen
Egy goromba szó keményen.
„Hát kié - pattogja Pál -
Mikor az én fámra száll?”
„De az én portámon zengett:
Hogy illetné a fütyt kendet!”
Pál nem hagyja: őt meg uccse!
Péter ordít: ő meg úgyse!
Többre, többre, szórul szóra,
Majd szitokra, majd karóra,
Majd mogorván
Átugorván
Ölre mennek, hajba kapnak;
Öröme a szent napnak
Egymást ugyan vérbe-fagyba, -
Hanem a just mégsem hagyva...”

(Részlet Arany János: A fülemile című verséből)

(A verssel kapcsolatos gondolatok a 16. oldalon)

MIT TANÍT A BIBLIA? (12.)

Izráel népessége a Kivonuláskor (II.)

(2) Mózes az akkor ismert kereskedelmi útvonalon vezette Izráel népét, „a Veres-tenger pusztájának útján” (2Móz 13:18), „tizenegy napi járó földön... Kádes-Barneádig” (5Móz 1:2). Azt ígérték Edom királyának, majd az emoreusok királyainak, hogy „nem hajlunk mezőre, sem szőlőre, kútvizet sem iszunk; az országúton megyünk, míg átme-gyünk a te határodon” (4Móz 20:17. 21:22). Igen ám, de egy egy kilométeres útvonalon megközelítőleg csak ezer ember menetelhet (vagy még annyi sem), így a két és fél-milliós menetszlop 2500 km hosszan is elnyúlt volna! Még ha tízszer szélesebben meneteltek volna is, akkor is 250 km hosszú menetről van szó! Hogyan maradhatott meg ennyi nép az úton? Márpedig Mózes azt ígérte, hogy arról nem térnek le, se mezőre, se szőlőre!

(3) További nehézséget jelent, hogy Refidimnél az amá-leki hadsereg képes volt felülkerekedni az izráeli haderőn, amikor Mózes leengedte a kezét (2Móz 17:11). Többen le-hettek az amálekiek hatszázezer katonánál? Míg Izráel természetfeletti módon kapott táplálékot és vizet, ők ho-gyan láthattak el ilyen nagyméretű hadsereget a pusztá-ban, ahol kezdetben Izráelnek sem volt innivaló vize?

(4) Ha ennyi volt az izráeli harcosok száma, miért ijed-tek meg a fáraó szekereitől, ahol a 600 szekéren legfeljebb 1800 harcos lehetett (2Móz 14:7)?

(5) Amikor Jethró meglátogatta lányát és vejét (2Móz 18), már hat hete úton voltak. Hogyan tudta Mózes kezelni a jogi kérdéseket egyedül, ha a nép Budapest lakosságának másfélszerese volt?

(6) Jethró azt tanácsolta Mózesnek, hogy válasszon férfiakat, és tegye őket „előjárókká, ezredesekké, százado-sokká, ötvenedesekké és tizedesekké” (2Móz 18:21). Ha kellett ezredesek, akkor többen lehettek 600-nál. De miért nem kellett ötvenezer és százezer fölötti vezetők? De még tízezer fölöttiek sem! Talán azért, mert a katonák száma kevesebb volt ötvenezernél?

(7) Az ókori Jerikó romjai mai is megvannak: területe megközelítőleg négy hektár, és a régészek szerint lakos-sága nem haladta meg a háromezret. Ha az izráeliek 800-szor többen voltak (4Móz 26:51), miért volt szükség rendkívüli csodára, hogy a falak leomoljanak? Hogyan jár-hatták körül a hadakozó emberek mind, a hetedik nap hét-szer?

(8) Mivel az elsőszülöttek száma több volt a lévíták szá-mánál, 273 személyért váltságdíjat kellett fizetni (22.273-22.000=273. 4Móz 3:39-48). Hogyan lehet, hogy az elsőszülöttek száma ilyen kevés volt? Ha több mint hatszá-zezren voltak, akkor minden elsőszülöttnak lehetett 54 ki-sebb fiú- és leánytestvére? Vagy arra kellene gondolni, hogy csak a Lévi kiválasztása után született elsőszülöt-tekre vonatkozott a rendelet, (2Móz 13:11-13 - mivel a

többi elsőszülöttért a páskabarány vére volt a váltságdíj, 2Móz 12:12-13. 29)? A lévíták összesen 48 várost kaptak Kánaán földjén (4Móz 35:7). A szolgálatkész lévíták száma 8580 volt (4Móz 4:46-48), ami megközelítőleg a 22.000 har-madrésze.

(9) David Ben-Gurion, Izráel volt miniszterelnöke úgy vélte, hogy csak hatszáz fegyverre fogható férfi volt. Ez nyilván nem felel meg a valóságnak, hiszen a fáraó kijelentette: „Íme, az Izráél fiainak népe több, és hatalmasabb nálunknál” (2Móz 1:9). A kánaáni népek is számosabbak, nagyobbak voltak Izráelnél (5Móz 7:1. 9:1. 11:23. 20:1). De ha az egyiptomi teljes lakosság abban az időben nem ha-ladhatta meg a 4-5 milliót, hogyan vonulhatott ki a lakos-ságnak több mint fele?

(10) Két és félmillió embernek több mint 5x5 km-es terü-letre volt szüksége a táborozásra, állataikkal együtt. Ek-kora táborhely lehetetlenné tette az 5Móz 23:12-13 alkalmazását.

Vannak, akik a megoldást abban találják, hogy a héber „elef” szó nem(csak) „ezret” jelent, hanem „katonai egysé-get”, „nagycsaládot”, „nemzetséget”, mint Bír 6:15-ben, „az én nemzetségem [szó szerint „az én ezrem”] a legszegé-nyebb Manassében”. Izráel vagy Júda „ezrei” gyakran je-lentenek nagycsaládot (Lásd: 4Móz 1:16. Józ 22:14. 21. 1Sám 10:19. 23:23. Mik 5:2). Az „Izráelnek tízezerszer való ezrei” jelentése nem lehet tízmillió (4Móz 10:36)! Feltehe-tően tehát a sereg 603 „ezerből” (családvezérből, család-ból) állott. Jerikó alá mintegy 40.000 harcos érkezett (Józ 4:13), Ai ellen pedig mintegy 30.000 erős vitéz (Józ 8:3).

Borzási István

(>>>) Imaházmegnyitó Mezőtelkiben

építése, kazánház, fáskamra építése, új székek vásár-lása és természetesen külső-belső festés, udvarrende-zéssel együtt. Az ünnepélyen nagyszámú hallgatóság gyűlt össze, több lelkipásztor is jelen volt, akárcsak a község polgármestere és alpolgármestere. Szövetsé-günk részéről Budai Lajos alelnök testvér vett részt, aki a Zsid 11:6 alapján hirdette az ígét a Szentlélek erejével. Az igehirdetés után sor került két testvér, Varga Liviu és Ventel Marcel diakónussá avatására a mezőtelki gyülekezet tagjai közül. A dicsőítést a Nagyvárad Roma Gyülekezet csoportja vezette, de az örvéndi gyülekezet énekkara is szépen énekelt az Úrnak. Ezúton is szeretnénk köszönetet mondani mindazoknak a testvéreknek és gyülekezeteknek, akik adományaikkal hozzájárultak e hatalmas munka kivitelezéséhez. Az Úr gazdagon áldja meg őket és jutalmazza meg áldozatukért már itt a földön és majd a mennyben is! Az ünnepély közös ebéddel végződött. Az Úr áldja meg az Ő népét! **[B. E.]**

(folytatás a 8. oldalról)

A fórumbeszélgetés után rövid szünetet tartottunk, majd ismét összegyűltek a konferenciázók, hogy az alkalom záró részében bizonyosságtételeket hallgassanak meg. Elsőként id. Máté Zoltán beszélt megtért, szolgáló élete tanulságairól. „Miután az Úr megkönyörült rajtam, több dolgot is meg kellett értenem. Legelőször tudomásul kellett vennem, hogy többé nem vagyok a magamé. Egy második dolgot Keresztelő Jánostól tanultam meg, hogy az ember semmit nem vehet magától, hanem csak ha a mennyből adatik meg neki. Harmadik tanulságként pedig tudnom kellett azt, hogy hol van a helyem, s hogy az Úr ott keres engem.”

Lisztos Tibor udvarhelyi lelki munkás a Mt 5:16-ot idézte: „Úgy fénylik a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák a ti jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat.”

Budai Lajos missziói alelnök a misszió emberi és isteni oldaláról beszélt a filippi nők és Lídia története kapcsán. „Pál kereste a keresőket, s közben Isten munkálkodott, és megnyitotta Lídiának a szívét. Helyettünk nem megy más az elveszettekhez, hiába vádolnak minket azzal, hogy «toboroztok».” [G. G.]

Biblia-memorizálás: tanul, éld és állj elő az Igével!

Az Ige számunkra Isten kinyilatkoztatása, ösvényünk világossága, és az az igazság, amely által Isten kész bennünket megszentelni. A testté lett Igét mi nem láthattuk. De az írott isteni kijelentést, a Bibliát olvasva, megtanulva, és hit által megélve Isten gyermekeiként élhetünk e jelenvaló világban.

Olvassuk és tanuljuk meg az Igét amely ráirányítja gondolatainkat az Úrra. A megtanulás jelenti a többszöri elolvasást, rögzítést, és megtartást, hogy legyünk igaz megtartói is. Különböző kérdésekben tudjam, mit mond az Ige. Ezért igeversek és szakaszok kívülről való megtanulására bátorítunk minden személyt, fiatalot és időst egyaránt, hogy minden helyzetben tudjuk: mi Isten személyes üzenete számunkra, amely bölcsé tesz. Időtálló munka ez, mert az ég és a föld elmúlnak, de Istenünk beszéde mindörökké megmarad, és egy pontocskára sem vesz el belőle.

Megkérjük a testvéreket a gyülekezeti alkalmak program-részében, gyerek és ifjúsági órákon (most a bibliai olimpia idején is), ima és más alkalmakon, idézenek kívülről igeverseket, igeszakaszokat.

Tanuljuk meg a grádicsok énekeinek néhány zsoltárát: a 121., 124-128., 130-134. zsoltárokat. Áldás ez a szólnak és a hallgatónak egyaránt. Erről még többet olvashatnak Szövetségünk honlapján és a következő Szeretet-lapokban is.

Kis-Juhász Vilmos, oktatási alelnök

Búcsúzott a gyülekezet – nyugdíjba vonult Péter István

Rendhagyó ünnepi alkalma volt a Békési Baptista Gyülekezetnek január 21-én délután, amikor lelkipásztortól búcsúzott. Péter István testvér öt és fél éves itteni szolgálata és huszonhat éves aktív lelkipásztori szolgálat után nyugdíjba vonult. Testvérünk Magyarlónán született 1953. augusztus 10-én, hívó családban. Ebben a gyülekezetben nőtt fel, itt kapott elhívást is a szolgálatra 1970. január 2-án. 1988-ban, felkérésre elvállalta a kalotaszentkirályi gyülekezet ifjúságának tanítását, vezetését. 1990. október 14-én lelkipásztorrá avatták Kalotaszentkirályon és így az egész bánffyhungyadi körzetet pásztortolta tizenegy éven át. Ez idő alatt első feleségétől Ildikótól kellett fájó búcsút vegyen, akit az Úr súlyos betegségből magához szólított. 2001-ben fogadta el a Nagyvárad-betlehemi gyülekezet és körzet meghívását, ahol november 21-én iktatták be lelkipásztorrá. Nagykorúvá vált gyermekei, István és Tímea ide már nem követték. Időközben másodszorra is házasságra lépett. Házasságát Enikővel az Úr ismét megáldotta, és két aranyos kislányuk született, Dóra és Eszter. Viszonylag rövid, alig négy és fél éves itteni szolgálata után a sarmasági körzetbe kapott meghívásra igennel felelt és családjával Sarmaságra költözött. Beiktatására 2004. december 4-én került sor. Mellette ügyintézői szolgálatot is vállalt a nagyfalui körzetben. 2012-ben vállalta el a magyarországi, békési gyülekezet és körzet meghívását, így 7 és fél év után a család nem csak lakhelyet, de országot is kellett váltson. A békési testvérektől és körzettől búcsúzott tehát a család úgy, hogy közben nem költöznek messzire, csupán egy másik utcába.

Az istentiszteleti alkalmat Bohus András gyülekezeti elöljáró testvér vezette. Igehirdetéssel a gyülekezet új ügyintéző lelkipásztora, Kulcsár Tibor testvér szolgált, aki a Józsué könyvének 24. részéből többek között a leköszönő lelki vezető visszaemlékezéseit, intelmeit és

(folytatás a 16. oldalon)

A Nagy Álarcos Bál (Vége van a farsangnak?)

A február a farsang és a bálók időszaka, s így nagyon sok helyen lehetett olvasni, hogy mi mennyire elítéljük, vagy el kell ítélnünk ezeket a rendezvényeket. Ebben az írásban nem ezt szeretném megvitatni, hanem sokkal inkább arra a maszkbálra felhívni a figyelmünket, ami a gyülekezeteinkben történik. Görögül „hüpokriszisz”, amely szerepjátszást, színlelést jelent, legtöbbször csak úgy használjuk, hogy képmutatás. Igen, sajnos gyülekezeteinkben, nagyon jól megtanuljuk, hogyan kell viselkedni, milyen nyelvezettel kell beszélni, és mi szükséges ahhoz, hogy nagyon jó hívnéknak tartsanak, és ezt sajnos már olyan jól csináljuk, hogy önmagunkról is elhisszük ezt valóságnak. Tudom, hogy kemény szavak ezek, de lássuk be, nagyon sokan úgy jönnek el alkalmainkra, hogy felteszik a boldog hívő ember álarcát, akinek otthon a családjában minden rendben, aki nagyon alázatos, olyan szolgálatkész, és ő tudja a legjobban, hogy a testvérei milyen bűnökben szenvednek. Az evangélizálásra más felekezetűeknek van szüksége, mert mi meg vagyunk térve. Egyszer egy őszintén megtérő fiatal hazament, és otthon azt mondták neki „nem kell mindent elmondani”, „nem kell még bizonyosságot tenni, mert akkor el kell, monddad miben voltál” - ilyenekre neveljük sokszor egymást. Azt látjuk, hogy gyülekezeteinkben nem az a boldog, aki a legőszintébb, hanem az, aki a legjobban tudja játszani a szerepet. A Krisztust követő élet sokak számára csak színjáték, amit Oscar-díjra esélyesen játszanak el. Ehhez, hozzásegít minket a média világa, hiszen abban is

csak annyit látnak rólunk, amennyit mutatunk. Folyik az internetes „képmutatás”, mert szeretnénk jó színben feltűnni, még a Szeretetből (az újság, amit éppen olvasol) is csak a képeket nézzük végig sokszor, mert az a fontos, hogy mit mutatunk, nem az, ami mögötte van. Nem vádaskodni akarok, csak felhívni egy olyan tényre a figyelmünket, ami nagyon sokakat érint a keresztyén világban. Színészkedők mindig is voltak, hiszen Jézus is nagyon sokszor nyilvánosan megítélte őket, amikor a kegyességről tanított (Mt. 6:2,5,16). Ilyen volt Annaniás és Safira, a Szentlélekkel betöltött friss gyülekezetnek a tagjai (Apcsel 5:1-10), de még az apostol, evangélista Péter is bele esett ebbe a hibába (Gal 2:13). A képmutatásnak nagy veszélyei vannak a keresztyén életben, főképpen megbotránkoztató hatása miatt. Nincs annál visszataszítóbb egy fiatal hitre jutottnak, mint amikor egy keresztyénről kiderül, főleg, ha vezető személyről van szó, hogy az életében mennyi minden nem úgy van, ahogyan azt mutatta. Sok istenkereső embert ez tart távol az Úrtól, mert azt látja, hogy nagyon sok hívő nem a valóságot mutatja az életével. Jézus szavai sokatmondóak „ha egyet megbotránkoztatsz a kicsinyek közül...” és bizony a megbotránkozások egyik fő okozója pont a színészkedés! A képmutatás, egy erősen követendő példát ad az embereknek. Amikor Pál a galáciabeli gyülekezetnek beszél Péter képmutatásáról, akkor azt mondja „viselkedéséhez csatlakoztak a vele levő zsidók is”. Mert egy képmutató vezetőnek, képmutató követői lesznek, egy színészkedő ificsoporthoz, színészei lesznek, a megjátszást egymástól tanuljuk el, és minél többen színészek közöttünk, nekünk annál jobban megy majd és annál jobb lesz az előadás. Csak ennek az előadásnak nem Isten a rendezője. Jézus azt mondta: „óvakodjatok a farizeusok kovászatól, amely a képmutatás” (Lk 12:1) és Pál apostoltól tudjuk, hogy: „egy kicsiny kovász az egész tésztát megkeleszti” (Gal 5:9). Az ilyen emberek valószínűleg nincsenek kapcsolatban Istennel, legalábbis a lelkük nincs közel Ő hozzá. Jézus Ézsaiás próféta szavaival így jellemezte a képmutatókat: „ez a nép szájjával tisztel engem, a szívük pedig távol van tőlem”. Megrémít az a tény, hogy a képmutatással magamat távolítottam el az élő Istentől, hiszen Ő ismeri a legbelsőbb titkaimat is, még azt is, amit másnak nem is kell megtudnia rólam, de a hívő élet eljátszásával a Szentléleknek hazudok, és ezzel eltávolodom Istentől. Sajnos, ezért a képmutatók ítélet alá kerülnek, nem mindig lesz nyilvánvalóvá az emberek színjátéka, de Isten ítéletét nem kerülheti el.

Mit tehetünk a képmutatás ellen? Talán a legfontosabb az, hogy most ne másokra nézzünk, hanem engedjük, hogy Isten minket vizsgáljon meg. A legtöbbször az a

legnagyobb hiba, hogy másokat megítélünk ebben a bűnben, önmagunkkal pedig elnézőek vagyunk. Mindenki más képmutató számodra, de közben te sem változol semmit és ebben a csapdában maradunk. Ne az legyen a fontos számodra, hogy külsőségeknek vagy embereknek, felelj meg (sajnos ilyen elvárásokkal sokat találkozunk), hanem Isten evangéliumát minél hitelesebben mutasd be az embereknek. Ha a Krisztusi alázatot, szeretetet hitelesen mutatjuk be, meg vagyok győződve, hogy senki számára nem lesz megbotránkoztató az életünk, ha tiszta a lelkünk és a lelkiismeretünk, úgy, mint akiket Isten megvizsgált, nem lesznek tisztátalanok a cselekedeteink sem. Sokan azért esnek ebbe a hibába, mert várják az emberektől az elismerést, tekintélyesek, fontosak szeretnének lenni egy közösségben, ezek soha nem jó motivációk a hívó életben.

Lesz egy nap, amikor lekerülnek az álarcok, amikor nem az fog számítani, hogy mit mutatott a külső, hanem az, hogy mi volt a lelkedben, mit tudtál őszinte hitből tenni. Jóel próféta így fogalmazta meg: „szíveteket szaggassátok meg, ne ruhátokat, úgy térjete meg az Úrhoz”. Elég volt a színjátékból, ne ezt tanuljuk, tanítsuk! Isten őszinte hitre hívott el minket. Ez egy őszinte írás akart lenni, arról, ami-ben vagyunk. Én is, és mások is, hiszen nap, mint nap meg kell küzdenem azzal, hogy hitemet őszintén éljem meg. Nem azért, mert lelkész vagyok, nem azért, mert látnak a testvéreim, hanem azért, mert szeretem Istent, Megváltómat és Uramat. Azért, mert az Ő jelenlétének nincs jobb nekem. Néha nem vagyok tökéletes, de egyet tudok, nem akarok színésze lenni a tökéletességnek!

Szabó Szilárd, Csíkszereda

Ifitábor a Hargitán

Táborozz velünk te is a Hargitán! Ha elmúltál 15 éves, de még nem vagy 35, jelentkezz te is, légy résztvevője a nyári ifi tábornak te is. Amit tudnod kell:

Előadó: Sipos Márk, a szegedi Új Remény Baptista Gyülekezet lelkipásztora

Résztvételi díj: március 31.-ig 330 lej, április 1.-től 360 lej (magába foglalja a szállást, az étkezést és a programszervezést egy hétre).

A regisztrációd az előleg (130 lej + 4 lej kezelési költség banki utalás esetén) kifizetésével válik érvényessé, amit Dávidnak kell eljuttatnod maximum 5 napon belül a jelentkezési ív (<https://goo.gl/rajTTe>) kitöltése után.

Szücs Dávid Gábor, Tel: 0728194110, Email: szucs.dave@gmail.com

Bankszámlaszám: RO46 BTRL 0050 1201 U184 79XX (Banca Transilvania)

Ha a résztvételi díjat bankon utalod, akkor kérünk a megjegyzésekhez írd, hogy "Donatie" majd a neved is zárójelben. Ha nagyobb csoportnak, vagy az ifinek a díját utalod, a zárójelbe a csoport nevét írd, illetve küld el a névlistát Dávidnak emailben.

A fogyatékkal élő fiatalok táborozását idén is támogatja a Barnabás Alapítvány. Részletek: <http://www.emabisz.ro/palyazat-fogyatekkal-elo-fiataloknak/>

További részletek az esemény facebook oldalán és a <http://www.emabisz.ro/tabor/> oldalon.

Jelentkezz még ma, nehogy lehamardj!

■ Érendréden 2017. december 13-án kísértük utolsó útjára † **Nagy Ilona** testvérnőt, akit az Úr 86 évvel ajándékozott meg. 1931. szeptember 3-án született baptista szülők tizedik gyermekeként. Már egészen fiatalon elfogadta az Úr Jézust személyes Megváltójának, és hűséggel szolgálta. 1953-ban házasságra lépett Nagy Imrével, akivel boldogan élt 50 éven keresztül. Házasságukat az Úr 4 gyermekkel áldotta meg, közülük egyet az Úr 6 hónapos korában hazahívott. Testvérnőnk életében voltak betegségek, szenvedések, de ezekben is hűségesen kitartott. Temetésén Isten vigasztaló ígését Gál Győző lelkipásztor hirdette a 2Tim 4:6-8 alapján. Az érendrédi és az érszöllősi összevont énekkar szolgált. A temetőkertben Gombos Miklós testvér szólta a gyülekezethez a 90. Zsoltár alapján, majd Lukács György mondott záróimát. Az Úr vigasztalja a gyászoló családot, azzal a reménységgel, hogy lesz boldog viszontlátás. **[G. GY.]**

■ Szilágyperecsenben a Bákai családban, 2017-ben, a feleség, Bákai Klára elköltözése után néhány hónappal a férjet, † **Bákai Zsigmond** testvért is elszólította az Úr. Testvérünk 1927. február 23-án született Szilágyperecsenben. Fiatalon megismerte az Urat, és 1945-ben alámerítkezett. Feleségével 65 évet éltek házasságban és született 4 gyermekük. Testvérünk 90 évet kapott az Úrtól. Rövid és súlyos betegség nyomán az Úr elkészítette az elköltözésre. A temetési istentisztelet 2017. december 27-én volt. A háznál Nagy István a nagyfalui gyülekezet lelkipásztora szolgált az Ézs 30:8; 18 versei alapján. A nekrológot Bálint Pál helyi lelkipásztor ismertette. A temetőben Bálint Pál a 2Tim 1:8-10 alapján hirdette az ígét, amelyből kicsendült, hogy az Úr Jézus világosságra hozta az életet és a halhatatlanságot. **[Bálint Pál]**

■ † **Józsa János** 1939. szeptember 1-én született Szilágyperecsenben, és 2017. november 12-én költözött el az örök hazába. János testvér 1955 nyarán Szilagykrasznán merítkezett be id. Kulcsár István lelkipásztor által, 1962-ben megházasodott, és 55 évet élt házasságban kedves feleségével, Bodogán Anna testvérnővel. Házasetüket Isten három fiúgyermekkel áldotta meg. Temetése 2017. november 14-én volt Szilágysomlyón. A gyászistentiszteleten Istenünk vigasztaló Ígését Szekrényes Pál hirdette a 62. Zsoltár alapján, majd Kovács József lelkipásztor szólta. Józsa János testvér emlékét őrzi felesége, Anna, fiai: Tibor, Béla, János, menyei és hat unokája. Kí-

vánjuk, hogy Urunk, Istenünk vigasztalja a gyászoló családot. **[Szekrényes Pál lp.]**

hívni. † **Sebestyén Emese** 46 éves volt. A végső pillanatig hősiesen küzdött a hitért, családjáért, s a nemes harcot megharcolta. Utolsó földi útjára több mint ötszázán kísérték el, 2018. január 20-án.

A kápolnánál Budai Lajos, Giorgiov Adrián és Papp Dezső lelkipásztorok szolgáltak a vigasztalás ígéivel. Budai testvér az *ÉnÉn* 8:6 és a *Róm* 14:9 alapján beszélt arról, hogy mind a szeretet, mind a halál erős, mert mind-egyik meghódít embereket. Ám a szeretet a halálnál is erősebb, mert Krisztus azért támadt fel, hogy mind holtakon, mind élőknél uralkodjon. Giorgiov testvér a román ajkú ismerősköz szolt a 90. Zsoltár alapján. Az Ige elénk tárja, hogy az élet rövid, nagyobb részt szenvedés, mert megrontotta a bűn. Jó hír azonban, hogy Isten kegyelme ajándékként elfogadható, s ezt a lehető leghamarabb meg kell tenni, mert a halogatás veszélyes. A hívó szó lehet váratlan, de nem érhet készületlenül! Papp testvér a 102. Zsoltár 24-25. verseit olvasta fel. A zsolotáríró imádsága az Emese imája is volt, hiszen még akart élni. Ám van befejezetlen munka, van meg nem hallgatott imádság, mégis, az örökkévaló Isten nemzedékről nemzedékre megmarad. Ebben a hitben, reménységben kell megerősödni, hiszen testvérnőnk is Nála van. *Bányai János* lelkipásztor az Emese ígését idézte a sírnál: „Nem halok meg, hanem élek.” (Zsolt 118:7) Az *1Kor* 15:19-58 alapján hirdette, hogy ő valóban él, s feltámadáskor a romlandó test romolhatatlanságot fog ölteni magára, mert mi nemcsak a megfeszített, hanem a feltámadott Krisztust is prédikáljuk. Ezért erősen kell állni, mindenkor az Úr dolgában buzgólkodva.

A kápolnánál Szabó László és Giorgiov Adrián lelkipásztorok imádkoztak, a sírnál Szabó László és Albert István Zsolt testvérek. Záróimára Cristian Zaharia lelkipásztor lett felkérve. A szolgálatok között kedves énekek által is vigasztalt az Úr, úgy a kápolnánál, mint a sírnál, melyeket Székely András, Garai Zsolt és Bokor Barnabás testvérek vezetésével énekelt a kórus. Kívánjuk, hogy az árvák és özvegyek Atyja vegye körül gondoskodó szeretetével a családot, vigasztalja a szülőket, testvéreket, minden megszomorodott szívet! **[Meleg Adina]**

■ Isten akaratában megnyugodva búcsúztunk † **Erdei Ferenczné** szül. Fazakas Juliánától 2017. szeptember 1-én Szilágynagyfaluban, aki 87 évet kapott Istentől. Nőtestvérünk 1930. július 3-án született Fazakas Márton és Mária hatodik gyermekeként. Fiatalon megismerte az Urat és alámerítkezett 1945. július 29-én Szabó László lelkipásztor által. 1954-ben kötött házasságot Erdei Ferenczel, akivel 51 évet élt boldog házasságban. Házasságukat Isten négy leánygyermekkel, ezek házasságából pedig 9 unokával és 7 dédunokával áldotta meg. Tizenkét évet élt özvegységben, majd utolsó hónapjában sok szenvedéssel próbálta meg az Úr, de szerette Megváltóját mindvégig. A gyászistentiszteleten a népes részvétét nyilvánító gyülekezet előtt igével szolgált Fazakas György hadadnásdasi, és Nagy István helyi lelkipásztor, valamint az ének- és zenekar dicsérte az Urat. Emléke legyen áldott! **[N. I.]**

■ † **Péter Gáspár** testvérünket – Péter István lelkipásztor édesapját (Szerk.) – Lónáról, 2018. február 5-én szólította haza az Úr, miután 88 évet adott neki ajándékba e földön. Már fiatalon megtért a világból azáltal, hogy egy barátja elhívta őt a gyüle-

kezetbe. Hit által vállalta, hogy a kívülállók részéről gúny és megvetés érje, s hogy megkérdőjelezzék Isten gondviselését is jövőbeni házasságára nézve. A bemerítése 1949-ben történt Kolozsvárott, Dénes Ferenc lelkipásztor által. Később megtapasztalta, hogy az Úr miként gondoskodik hívó segítőtársról is Vajas Ilona személyében (Györgyfalva), akivel 63 évet élt boldog házasságban. Frigyüket Isten négy gyermekkel (Gáspár, István, Ilonka és Sándor), tíz unokával és tíz dédunokával ajándékozta meg. A gyermekeket istenfélelemben nevelte, kik mind hívők lettek (István fia később lelkipásztor lett). Miután az ébredés idején az Úr testvérünket is megújította, még buzgóbban kivette részét a gyülekezeti szolgálatból. Később felavatták diakónusnak is, amely szolgálatot hűségesen betöltött mindaddig, amíg csak volt ereje. Az imaháznál történő temetési istentiszteleten Igével és imádsággal Módi Miklós, Bándi Sándor, Rajna Ottó és Borzási Pál, a temető kertben pedig Elekes József és Oláh Lajos lelkipásztor testvérek szolgáltak. A gyászoló család számára Urunk vigasztalását kívánjuk. **[Borzási Pál]**

AMID VAN...

✿ Egy nap egy gazdag ember adott egy kosár szemetet egy szegény embernek. Az elmosolyodott, és elment a kosárral, kiürítette, megmosta, majd megtöltötte szép virágokkal. Vissza ment a gazdag emberhez, és visszaadta neki. A gazdag ember meglepődött és azt kérdezte: – Miért adsz nekem szép virágokat, ha én neked szemetet adtam? A szegény ember így válaszolt: – Mindenki azt ad, ami a szívében van. (Ismeretlen szerző)

✿ Több jó van bennünk, mint amennyit mások észrevesznek, de több rossz is, mint amennyit magunk tudunk magunkról. (Szent- Gály Kata)

A baptista sajtó napja... (folytatás a 2. oldalról)

Milyen egy jó újságcikk?

A '90-es években sokat diskuráltunk erről baráti és szakmai körökben – idehaza, és nemzetközi fórumokon is. A diktatúrákból szabadulva az újság akkor roppant fontos lett.

Mivel az élőbeszédhez szoktunk, nehezen ment gondolatainknak írásba való foglalása. Amott a mondanivalót segíti a beszélő hangja, kézmozgása, fizikai megjelenése, meg a környezet is, emitt pedig csupán betűk, jelek hal-maza hordozza az üzenetet. „Olvass sokat és gyakorolj, gyakorolj!” – ajánlották régen az újságíró tanoncoknak. Nehéz válaszolni tehát, a fenti kérdésre, hiszen majdnem titok az is, hogy az első megkezdett sorok után miért is marad ott az olvasó, vagy miért lapoz tovább. Tanárain igen nagy tisztelettel bántak az írott szövegekkel, örömmel forgatták még a „kis gyenge” írásokat is. És úgy tartották: az újságok, vagy általában a nyomtatott kiadványok egy közösség életerejének mutatói.

Az év szövege

Ha lenne ilyen díj, és kellene javasolnom, a tavalyi Mabavit „Beköszöntő”-jét ajánlanám. Meglepett első olvasata, és gyönyörködtetett mindenik újraolvasása is. A közepébe vágva indít, ezért meglódítja a képzelőerőmet. Sallangoktól mentes, és így lehet súlyos a „nem értette”, és hogy „megtörténik ez a csoda”. *Valami új született* – ez volt a tavalyi Világtalálkozó mottója, a jelige pedig a 2Kor 5:17.: „Ezért ha valaki Krisztusban van, új teremtes az: a régi elmúlt, és íme: új jött létre”. És illett hozzájuk a beharangozó egyszerűen egyszerű szövege: „Éjszaka volt. A két férfi csendes beszélgetésében a nyugalmat hirtelen döbbenet váltotta fel. Az idősebb férfi kifakadva kérdezte: «Hogyan születethetik az ember, amikor vén?» Nikodémus nem értette. Az emberek azóta sem értik. Mégis megtörténik ez a csoda újra és újra, amikor valaki újjá lesz, valami teljesen új történik vele-benne.”

Szilágyi László

Péter István nyugdíjas... (folytatás a 11. oldalról)

példaadását hangsúlyozta ki. Péter István testvér nevével kapcsolatban azt is megjegyezte, hogy a szülei mintha valami különös próféciával áldották volna meg az életét, amikor az István nevet adták a Péter család-név mellé, aki jelentéktelen kavics lenne ugyan, de az Úrban Kősziklán álló, Kősziklából való. Valamint István (Stefanos), aki győzelmi koszorú részese, ha mindvégig kitart. Az alkalmon, a helyi gyülekezet és körzet köszöntése és köszönete után Kiss Tibor, a Magyarországi Baptista Egyház Körösvidéki egyházkerületének elnöke is köszöntötte a leköszönő szolgatársat és családját. A helybéli evangéliumi egyházak képviselőinek üdvözlő szavai után az erdélyi testvérek is szólhattak. Először az erdélyi Baptista Szövetség elnöke, Pardi Félix testvér köszöntötte meg Péter István testvért az itthoni körzetekben, gyülekezetekben végzett szolgálatát. Ezek után a nagyváradi-betlehemi és a bánffyahunyadi körzetek jelenlévő képviselői köszöntötték meleg szavakkal egykori lelkipászorukat, szolgatársukat.

Istené legyen a hála és dicsőség a szolgálati útért! Péter István testvért pedig sokáig gyümölcsöző, boldog, szolgáló nyugdíjas éveket kívánunk azzal a reménységgel, hogy így „felszabadulva” gyakrabban vállalhat szolgálatokat erdélyi gyülekezeteinkben, ahová továbbra is szeretettel visszavárjuk!

Oláh Lajos

Fülemüle...

(folytatás a 9. oldalról)

Lám vitatkozás, megosztottság, harag, gyűlölet, szakadás és kárhozat hányszor származhat az ének-zenéből az Úr napján is. Főleg ha az hiú dicsőségvágyból és szórakozásból történik. Hisz az orgona-fa, gitár-fa vagy dob-fa felerősítheti önző, emberi akaratunk megnyilvánulásait. Még súlyosabb az állapot, mikor családok és korosztályok „horgolnak össze” ezen keményen.

Megoldás lehet a Biblia szerint az őszinte megbocsátás és az Úrban való megegyezés.

Egy hasonló Péter és Pál barátunkról szól a fáma, hogy Pétert utolsó stádiumú daganattal diagnosztizálták. A lelkipászor látva megromlott állapotát, látogatásakor felhívta figyelmét, hogy üdvösségét veszíti el, ha így hagyja el ezt a világot. A legyengült ember áthívta szomszédját és erőteljesen bocsánatot kér a sok haragért, torzsalkodásért. A megindult szomszéd kész megbocsátani és ő is bánja az elrontott életet. Mikor a szomszéd már távozik, Péter erőteljesebben utána szól: „Hallja szomszéd, ez az egész csak akkor érvényes, ha meghalok, ha megélek, ami most történt nem számít.” Íme, mi volt szívében!

Akinek van füle hallja mit mond a Lélek a gyülekezeteknek! Tavaszt hirdet a fülemüle, ő tiszta szívből énekel Teremtőjének. Boldogok a tiszta szívűek, mert ők az Isten meglátják.

Énekelj és zenélj érdek és versengés nélkül! A mennyben csak ilyen lesz.

Kis Juhász Vilmos

Meghívó
Egyedülállók konferenciájára

Helyszín: Pensiunea Sequoia:
Időpont: április 6-8
Meghívott vendégeink:
dr. Kovács Éva, dr. Kovács Theodora
dr. Balla Annamária
Téma:
Egész élet vagy teljes élet
Támogatott részvételi díj: 50 RON
Jelentkezési határidő: március 20.
Jelentkezni lehet:
Kui Julianna: kuijuli@gmail.com
vagy 0757-898930 telefonszámon.
és Borzási Márta: martaborzasi@yahoo.com
vagy 0735-500170.

Várunk szeretettel!

Szeretet – kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége
Elnök: Pardi Félix

Főszerkesztő: János Csaba
Felelős szerkesztő: Gönczi Géza
 410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.
E-baptifon: 0735 500 009
E-mail: szeretetlap@gmail.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.
Lapzárta: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Pentaprint Nyomda, Bihar.
 A lap megjelenik **havonta**. ISSN 1223-4605